

نیمه از غدیر خم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

نیمه از خدیر

نویسنده:

صادق حسینی شیرازی

ناشر چاپی:

سمیع

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵ فهرست
۶ نسیمی از غدیر
۶ مشخصات کتاب
۶ مقدمه
۷ عید خدای بزرگ
۷ نتیجه سخن
۸ هماهنگی با جامعه
۹ زهد علی علیه السلام
۱۰ دانشگاهی همچون غدیر
۱۰ این واقعه تلخ را بخوانید!
۱۱ وحی غدیر
۱۱ غذا دادن به قاتل
۱۱ یادی از او
۱۱ چند تن طلا؟
۱۲ مسؤولیت ما در مقابل غدیر
۱۲ در پایان
۱۲ مصادر این کتاب
۱۴ بی نوشتها
۱۶ درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

نسیمی از غدیر

مشخصات کتاب

سرشناسه: حسینی شیرازی، صادق
 عنوان و نام پدیدآور: نسیمی از غدیر / سخنرانی صادق شیرازی؛ مترجم محمد آخوند؛ بهاهتمام و کوشش دفتر نشر آثار حضرت آیت‌الله‌العظمی شیرازی [حسینیه و موسسه دارالحسین(ع) تهران]
 مشخصات نشر: تهران: سمیع، ۱۳۸۱.

مشخصات ظاهری: ۳۲ ص؛ ۱۶۵/۱۱ خم
 شابک: ۹۶۴-۹۳۳۹۳-۹۶۴؛ ۲۰-۹۳۳۹۳-۹۶۴

یادداشت: کتابنامه: ص. ۳۰؛ همچنین بهصورت زیرنویس
 موضوع: غدیر خم -- مقاله‌ها و خطابه‌ها

موضوع: علی بن ابی طالب(ع)، امام اول، ۲۳ قبل از هجرت - ۴۰ق. -- اثبات خلافت -- مقاله‌ها و خطابه‌ها
 شناسه افروده: آخوند، محمد، ۱۳۴۶ -، مترجم
 رده بندی کنگره: BP۲۲۳/۵۴ ح ۱۳۸۱ ۵/۵۸

رده بندی دیوی: ۲۹۷/۴۵۲

شماره کتابشناسی ملی: م ۱۱۳۰۴-۸۱

مقدمه

شرح حال وقایع تاریخی را نمی‌توان در یک برگ و یا دو برگ و یا یک کتاب و یا ده کتاب به تصویر کشید، آنچه که مؤلفین و محققین در این راستا انجام می‌دهند همانا حلاجی نمودن گوشه‌هایی از گزارشات گذشته است و بس، ولی باید به این مطلب توجه داشت که چنین تحقیقاتی از ذهنیت چه مغزی باید تراوشن کند، آیا یک شخص عادی می‌تواند چنین کلماتی را به رشته تحریر در آورد، یا باید خصوصیاتی چند داشته باشد؟

آیا هر کس که از راه می‌رسد می‌تواند خود را وارد صحنه تحقیق نموده و خود را با نوشتن یک کتاب و یا یک جزوه جزو قراولان محققین قلمداد نماید؟
 پس باید میان این دو فرقی باشد.

محققی که بیش از یک هزار سخنرانی شب‌های جمعه و یا شب‌های چهار شنبه از کربلای معلی تا کویت و قم وعظ وارشاد هیشگی جوانان یادگار عمر پر برکت ۶۲ ساله‌اش می‌باشد.

حضرت آیت‌الله‌العظمی حاج سید محمد صادق شیرازی «دام ظله» بعد از مرجعیت عظامی مرحوم حضرت آیت‌الله‌العظمی حاج سید محمد حسینی شیرازی «قدس الله نفسه الزکیه» بار مرجعیت را بر دوش کشیده؛

• با همان نفس،

• با همان تن صدا،

• با همان برخوردهای اجتماعی،

• با همان ملاحظت،

● با همان سعه صدر، که هر دوست و دشمن را شیفته رفتار پیامبر گونه‌اش می‌کند، روزانه به استقبال مردم و گره گشای کار ایشان می‌رود.

● وبا همان سخنانی‌های مرحوم حضرت آیت الله العظمی حاج سید محمد حسینی شیرازی «قدس الله سره» ما را به یاد آن روزها و آن مجالس و محافل به یاد ماندنی می‌اندازد.

از این رهگذر، عده‌ای از رهروان راه اهل بیت عصمت و طهار «علیهم السلام» در صدد برآمده تا با نگارش و ترجمه سخنانی‌های معظم له شما خوانندگان عزیز را به آگاهی وارشادات اهل بیت دعوت بنمایند.

جزوه‌ای که در پیش رو دارید یکی از صدھا سخنانی‌های حضرت آیت الله العظمی حاج سید صادق حسینی شیرازی «دام ظله» در میان جمعی از هیأتی‌های شهر مقدس قم می‌باشد که در روز عید غدیر خم سال ۱۴۲۱ هجری قمری ایراد فرموده‌اند، ایشان در این جزو به گوشه‌هایی از وقایع عید الله الأکبر اشاره می‌کنند، پس این ما واین روز فرخنده و مبارک غدیر.

حسین و مؤسسه دار الحسین علیه السلام تهران

صفر المظفر ۱۴۲۳ هجری قمری

عید خدای بزرگ

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين انه خير ناصر ومعين الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا ونبينا محمد «صلى الله عليه وآلہ وسلم» وعلى آلہ أجمعين.

روز غدیر عید الله است همان گونه که در روایات اسلامی به چشم می‌خورد، زیرا روز علی ابن أبي طالب امیر المؤمنین علیه السلام است، بلکه روز رسول الله «صلی الله علیه وآلہ وسلم» است، بلکه روز الله تبارک و تعالی است گرچه هیچ دو گانگی در این روز بین خدا و رسول علی ابن أبي طالب علیه السلام نخواهد بود، خدای منان در باره این روز در قرآن فرموده: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَأَتَمَّتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيَتُ لَكُمُ الْإِسْلَامُ دِيَنًا).

امروز دین را بر شما کامل گردانیدم ونعمت را به شما ارزانی بخشیدم وانتخاب دین اسلام را بر شما مقرر داشتم.

خدای منان ولی امر خود را به مردم معرفی نموده است، آن ولی امری که اطاعت‌ش بـ همگان بعد از رسول گرامی اسلام واجب گردیده است. همان گونه که قرآن می‌فرماید:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَئِكَ الْأُمْرِ مِنْكُمْ) ای گروه مؤمنین از خدا و رسول واولی الامر اطاعت کنید.

چکیده و خلاصه غدیر یعنی: در برگیرنده تمامی اسلام و تمام جهاد و مبارزات سخت رسول الله «صلی الله علیه وآلہ وسلم» با دشمنان و یادوارهای حضرت.

همان گونه که قرآن می‌فرماید:

(يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلَغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعُلْ فَمَا بَلَغَتْ رِسَالَتُهُ) ای رسول هر آنچه را که از خدایت بر تو نازل شده بر مردم عرضه بدار و اگر تبلیغ نکردن رسالت را به اتمام نرسانیدی. غدیر در خود هر آنچه را که بر حضرت رسول «صلی الله علیه وآلہ وسلم» نازل شده از احکام و آداب وسنن زندگی در بر می‌گیرد.

یعنی؛ ای رسول به بندگان خدا بیان کن تا خدا به فضل و مرحمت ولایت و نور و برکات آن ایشان را رحمت کند و علی بن ابی طالب علیه السلام سرمشق همگان قرار گیرد.

غدیر دژ مستحکم آین و دین است، زیرا در این قلعه جمیع فضایل و اخلاق و مکارم و محسن گرد هم آمده بلکه دقیق‌تر آن که، غدیر خود مکارم و فضایل و صعود تمدن‌ها و معنویات بوده و همه فضایل و مناقب و خوبی‌ها در آن خلاصه می‌گردد. با بیان عید غدیر این گونه مضامین اسلامی در اذهان تداعی می‌شود، آن مضامینی که در آن نهفته است، بیان این مطلب بایسته به نظر می‌رسد که هر گونه راهی که منتهی به غدیر نگردد و به آن متصل نگردد، انکار اهل بیت و رسول خدا «علیهم السلام» این، مضمون و چکیده روز عید غدیر خم است.

بیان این مطلب بایسته به نظر می‌آید که غدیر (با تمامی صفات و معانی آن) صفحات تاریخ را به میز محکمه می‌کشاند. آن امام و رهبری که حضرت احادیث هیچ نشانه‌ای را بزرگ‌تر از آن هدف برای بشر قرار نداده است، به همین مناسبت حضرت باقر علیه السلام در باب علی بن ابی طالب علیه السلام می‌فرماید: «فیلیشرق ولیغرب» اوست که دستور شرق و غرب بودن حکم را صادر می‌کند و این جواب قاطع آن کسانی است که معرفت و شناخت الهی و عرفانی و به طور کلی بندگی را از خطی غیر از خط و نشان امیر المؤمنین علیه السلام می‌طلبد.

از تیرگی و شقاوت آدمی است که بدون شناخت علی علیه السلام و آلس به دنبال علم قدم بر دارد، در نتیجه این آگاهی و دانش برای او مثمر ثمر و صحیح نخواهد بود و چنین شناختی (بدون در نظر گرفتن ولایت علی ابن ابی طالب علیه السلام) هیچ گاه کار ساز و همگون با طبیعت بشری نخواهد بود، زیرا بشر همواره با نبود شناخت ولی و راهبر، جوهره اخلاقی و سرشت علمی خود را فراموش کرده و می‌کند. این شناخت حتی بالاتر از معنای معنوی و شرعی است معرفت و شناختی که به علی و آلس زینده می‌گردد.

هماهنگی با جامعه

مدتی قبل از این مناسبت عید قربان بود، در آن روز مستحب است تا انسان مؤمن در راه حق قربانی نماید، تاریخ این مطلب را یاد آور است که تنها روزی که علی بن ابی طالب علیه السلام (آن رهبر یگانه و فرزانه) گوشت تناول می‌کرد عید قربان است و سپس مدت یک سال (تا سال آینده عید قربانی آینده) از چنین منبع انرژی خود را محروم می‌نمودند، و این به جهت عدم دسترسی فقرا و مساکین به گوشت بوده است.

جاری ساختن نام غدیر خم بر زبان، یعنی بیان خصلت‌ها و صفات پسندیده، بیان آن روح متعالی که در جسم و روان صاحب غدیر یعنی علی بن ابی طالب علیه السلام قرار دارد، علی بن ابی طالب علیه السلام در مدت حکومت ظاهریش، (چهار سال واندی) گوشت تناول نمی‌کند، در حالی که بر منطقه وسیعی از جهان حکم فرمایی می‌کرد و همو بود که می‌فرمود: گوشت نمی‌خورم مگر در روز عید قربان، زیرا در این روز یقین دارم جمیع مسلمانان از این منبع تناول می‌کنند، آیا امروزه از میان من و شما کسی می‌تواند مدعی باشد که روز عید قربان تمامی مسلمانان می‌توانند از این غذا تناول کنند؟

در حالی که می‌دانیم میلیون‌ها انسان از پیر و جوان وزن و مرد گرسنه شب را به صبح و صبح را به شب می‌رسانند و هنوز شکمشان سیر نشده است چه رسد به خوردن گوشت.

این درد و خود کامکی را باید بر عهده حکام و سردمداران و ظالمین گذارد، آن گروهی که خود را به جای همگان دیده و خود حقوق مردمان را به زیر چکمه ظلم حکومتی له و نابود می‌کنند. با این بیان آیا صفحات تاریخ آن روز را دیگر به چشم خود خواهد دید؟

آن روزی که علی بن ابی طالب علیه السلام خود را با ضعیف‌ترین مردمان برابر می‌انگارد.

آری اگر مفاهیم غدیر در جامعه بشری بیان گردد و اگر سیستم صحیح حکومتی صاحب غدیر بر این کره خاکی حکم فرمایی کند، دیگر شاهد هیچ فرد گرسنه و بی خانمان و ... نخواهیم بود.

زهد علی علیه السلام

اکنون به وضعیت زهد و خویشتن داری حضرت رسیده‌ایم، ایشان نفس خود را به تقوای راضی ساخته و به مخالفت با هواهای نفسانی و دوری جستن از دینا خود را از خوردنی‌ها و آشامیدنی‌ها، از نرمی زیر انداز و لباس به جهت مواسات و همدردی با ضعیفترین افراد و رعیتش محروم می‌دارد.

حضرت علی علیه السلام: واعلم، أن إمامكم قد اكتفى من دنياه بظمريه يسد فوره جوعه بقرصيه يطعم الفلذة في حوله إلا في سنة أضحية.

بدان؛ امام شما (در این دنیا) فقط به دو قطعه پیراهن واز طعام به دو قرص نان اکتفا نموده، هیچ گاه از گوشت نمی‌خورد، مگر در سالی یک مرتبه آن هم در روز عید قربان. هیچ سنگی بر سنگی نگذاشته و در قصور و کاخی زندگی نکرده و اسباب تیز پر را سوار نشده تا با ضعیف ترین و دورترین کسان ملت خود همدردی کند. حضرت در مکان دیگر و در بیانات زیبای خود این گونه می‌فرماید:

«لعل هناك بالحجاز أو اليمامة من لا طمع له فرى القرص ولا عهد له بالشىء». چه بسا در حجاز ویمایمه کسی که قرص نانی نیز نداشته واو را سیر نکرده باشد وجود داشته باشد لعل در فرمایش حضرت یکی از ادات و حروف رجاء است که حضرت علی علیه السلام در آن زمان در مقابل منتقدین بیان فرمودند آن کسانی که در باره تفضیل علی بن ابی طالب در قرآن نیز شک نمودند آن جا که قرآن می‌گوید:

(إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا إِلَيْهِنَّ يُقْبِلُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاءَ وَهُمْ رَاكِعُونَ)

به درستی که ولی خدا و رسول و آن کسانی که اقامه نماز می‌کنند، وزکات می‌دهند در حالی در رکوعند. دشمنان نمی‌توانند فرمایش حضرت علی علیه السلام «لعل» شک و شبهه‌ای وارد سازند، زیرا در قلوب مردم مسؤولیت و عدل در باب رعیت و ضرورت اهتمام و رسیدگی به دیگران و احساس درد و آرزوهای جامعه را حضرت (در تعداد بسیاری از خطبه‌هایشان) بیان نموده است.

سؤال: برای چه حضرت که امیر سخنوران و سید سخنوران است این کلمه «لعل» را بیان نموده و نه حرف دیگری؟
ج: حضرت علی با بیان این کلمه همواره می‌خواستند وظیفه مهم و حیاتی حاکمان دولتمردان اسلامی را بیان نمایند، آن مسؤولیت بزرگی را که بر گرده و بر عهده دارند، بر حاکمان واجب و ضروری است تا جهت رفع ومحو گرسنگی افرادی که در دورترین نقاط دولت اسلامی حتی بنابر احتمال زندگی می‌کنند، همت گمارند و خود را با ایشان (گرسنگان) مقایسه کنند تا تسلی خاطر دل گرسنگان و بیچارگان گردد. حضرت خود را از غذاها سیر نمی‌سازد بدان جهت که احتمال وجود کسی که سیر نشده باشد را می‌دهد و گوشت نمی‌خورد زیرا احتمال وجود افرادی که در طول سال نتوانند از این ماده و منبع پر انرژی استفاده کنند را می‌دهند. علی علیه السلام این گونه است تا رهبر و سر مشق باشد، تا اسوه صبر باشد، نه فقط برای اهل کوفه و اطراف آن و نه برای مردم عراق و کشورهای مجاور زیرا حضرت برای این افراد رزق کثیر و زندگی مرفه را آماده کرده بود، همان گونه که خود حضرت به این مطلب تصریح کرده است، بلکه اشاره به دورترین مناطق از کوفه و عراق می‌کند که از پایتحت دولت اسلامی هزاران کیلومتر فاصله دارد.

از این رهگذر اهمیت حیاتی غدیر برای همگان منکشف می‌شود، زیرا در دل غدیر این گونه صفات عالی و تعالیم بلند و والا که تعادل روحی و عقلی و معنوی و مادی جامعه و فردی را در بر می‌گیرد و سعادت و نیک بختی فرد و گروه و دولتمردان و رعیت با هم نهفته است.

دانشگاهی همچون غدیر

برای صاحب این روز عزیز (یعنی غدیر) کلمه و جمله‌ای است که از حیث لفظ گرچه کوتاه و مجمل است ولی از حیث معنا و مفهوم آن، تاریخ آن را در صفحه‌ای از نور زیور داده است زیرا از این معنا استفاده می‌شود که حضرت علی علیه السلام بر خلاف سایرین در این موضوع یگانه بوده است، اینکه فرمایش حضرت علی علیه السلام را با هم مرور می‌کنیم: «وَاللَّهِ لَوْ أَعْطَيْتُ الْأَقَالِيمِ السَّبْعَةَ بِمَا تَحْتَ أَفْلَاكِهَا عَلَى أَنْ أَعْصِيَ اللَّهَ فِي نَمْلَةٍ أَسْلَبَهَا جَلْبُ شَعِيرَةٍ مَا فَعَلَتْ». به خدا قسم اگر چنانچه اقالیم سبعه و هر آنچه که در افلاتک است به من بدھند، تا خدا را عصیان کنم آن هم در گرفتن پوست دانه گندمی که در دهان مورچه‌ای باشد این کار را نخواهم کرد.

حضرت علی علیه السلام در این کلام از حرف «لو» استفاده نکرده است. در لغت عرب، حرف «إن» یکی از ادات شرط است. حضرت در فرمایشاتش از حرف «إذا» هم استفاده نکرده است، زیرا «إذا» هم یکی از ادات شرط است ولی «لو» فرموده است که این حرف وأدات همانند فرمایش حضرت احادیث است: (لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسِيْدَتَهَا) اگر در این عالم دو خدا بود، به فساد کشیده می‌شد.

حرف «لو» معنای خاصی را در بر می‌گیرد، آن هم حرفت امتناع در امتناع است یعنی امتناع شی بر دیگری مترتب می‌شود، مثلاً کسی بگویید: اگر دو بال داشتم پرواز می‌کردم گرچه دو بال داشتن خود ممتنع است، یعنی حال که دو بال ندارم پس نمی‌توانم پرواز کنم همین مطلب را حضرت در این روایت می‌فرماید: یعنی همان گونه که اقالیم سبعه را به من نمی‌دهند و نمی‌توانم آن را داشته باشم همان طور عصیان کردن در سلب نمودن یک پوست دانه گندم نیز در حق من ممتنع است. این فرمایش از صاحب غدیر است تمامی حکام و پادشاهان و سردمداران عالم به مبارزه برخیزند، چه قدر جوانان بی گناه به دستور حکام و ظلامین کشته شدند و چقدر خون‌ها ریخته شد آن هم به خاطر یک وجب زمین یا یک مشت مال و ثروت ویا رسیدن به شهوتی از شهوات دنیا یا طمع کردن در رسیدن به یک متاع پست این در حالی است که حضرت علی علیه السلام این گونه می‌فرمایند: ئ نمله: یعنی یک مورچه.

جلب شعیره: یعنی پوست گندم.

شعیره گفته است و نه حنطة زیرا گندم سبک‌تر از جو می‌باشد. سپس حضرت این مطلب را خاطر نشان و تأکید می‌کند «ما فعلت ذلک»، یعنی این کار را نخواهم کرد. این همان منطق و مفهوم روز غدیر است و رسالت مبارک در اقامه و پایه گذاری عدل وداد در جامعه توسعه و گسترش امنیت در جامعه است و برداشتن ظلم و محرومیت آن، تا گرفتن حتی پوست گندم آن هم از یک مورچه که گناه و معصیت خواهد بود، این کجا و آن کجا که مردم را به تهمت وطن و گمان و شک می‌کشند، همان گونه که حکام جور بنی امیه (بنی العباس و حکمرانان عثمانی) چنین کارهای را انجام دادند. دوست داران علی بن ابی طالب را به تهمت وطن می‌کشند.

بنی العباس نیز با وجودی که از نقطه نظرات و آراء و طرز تفکرات مخالف با بنی امیه نبودند، مع ذلک همان کارهای جباران خودشان را نسبت به مواليان و محبان حضرت علی روا داشتند.

حتی آن کسانی که معاصر حضرت علی بودند، در این رابطه ضرورت دارد، تاریخ طبری و تاریخ ابن اثیر را به دقت ملاحظه کنید.

این واقعه تلخ را بخوانید!

ابوبکر خالد بن ولید را با گروهی به جنگ اهل رده فرستاد. اگرچه بحث تاریخی مفصلی در مورد نام گذاری این جنگ به نام رده

وجود دارد. این گروه (گماشتگان ابوبکر) سعی بر آن داشتند که بر معاصی و خطا کاری‌های خود سر پوش گذارند، خالد مردم بی‌گناه را با بدترین وضع از دم تیغ گذارند، طوری که اسلام از این گونه کشтарها مبرا است و شدیداً از آن نهی نموده است گروهی را بالای خانه‌ها و ساختمان‌ها به زمین واژگون می‌ساخت، بعضی‌ها را در آتش انداخت و گروهی را در آب انداخته غرق شدند و گروه دیگر را تکه کرده در حالی که حضرت رسول «صلی الله علیه و آله و سلم» حتی تکه کردن سکان‌هار را نیز منع نموده است.

این جنایاتی بود که خالد به دستور حاکم و والی اولی مرتکب شد، خلفاً حکومت خود را این طور پایه گذاری کردند و آن گونه که طبری و ابن اثیر می‌گوید، اغلب کسانی که به دست خالد کشته شدند، مسلمان بودند.

این واقعه را در مقابل روش حکومت داری علی بن ابی طالب قرار دهید، آن جا که حتی عصیان به گرفتن یک پوست گندم نیز برای او میسر نیست، چه رسد به ریختن خون افراد بی‌گناه.

وحی غدیر

اهل بیت گرامی رسول که روز غدیر ایشان را به امامت معرفی نموده است، همگی مظہر رحمت الهی در میان مردمان اند، همان گونه که در ذیل تفسیر آیه شریفه قرآن این گونه امده است، (وَلَلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا) ترجمه: و برای خداست اسامی نیک که به وسیله آن خدا را بخوانید.

امیر مؤمنین سیر کردن اسیر ویتیم و مسکین را بر خود مقدم می‌دارد. مگر طعام حضرت چه بود؟
تکه نانی بیش نبود.

غذا دادن به قاتل

حضرت مقداری از شیر کاسه خود را برای قاتل خود می‌فرستد، این در حالی بود که حضرت دستور داده بودند، مدامی که اسیر است غذا و آشامیدنی و لباس و خوابگاه این ملجم مناسب باشد، آیا این غیر از رحمت چیز دیگری می‌تواند باشد؟

یادی از او

مؤرخین گویند: حضرت هنگام شهادت هشت صد هزار بدھکار بود، حال آن که راهبر و رهبر مسلمانان بود و این در حالی است که وقتی (خلیفه سوم) عثمان بن عفان کشته شد، هیچ گونه بدھکاری از او در تاریخ ذکر نشده است. بالاتر از این تاریخ نویسان گویند: هشت میلیون دینار سرمایه‌اش بود و این بدون شک اموال منقوله او بوده است و اموال و ثروت غیر منقوله عثمان را تاریخ دانان ذکر ننموده‌اند.

آری این مطالب را تاریخ نویسان نوشتهداند که برای چهار زوجه، عثمان نفری دویست و پنجاه دینار طلا به ارث گذارد خدا در قرآن می‌فرماید:

(فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَّى بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوْصُّى بِهَا أَوْ دَيْنٍ). اگر نباشد برای ایشان فرزندی پس اگر نباشد برای ایشان فرزندی پس برای شما است ربع از آنجه را گذاشتید از بعد وصیتی وصیت می‌کنند به آن یا دین.

چند تن طلا؟

لازم به تذکر است که هشت میلیون دینار طلا در حدود بیست و هفت تن طلا خواهد بود که ثروتی بس زیاد است، این ثروت کلان را در کنار بدھکاری‌های حضرت علی بن ابی طالب گذاشته، همراه با آن زهد و پارسا و تقوای حضرت در دنیا و آرمان‌های او را در نظر گرفته، سپس قضاوت را به دست خواننده گرامی می‌سپاریم تا عظمت و مقام شامخ ولایت حضرت علی بن ابی طالب وغدیر را هر چه بیشتر در ک کند، آن عیدی که رسمًا اعلام خلافت علی وائمه اطهار «علیهم السلام» شد به همین جهت حضرت ختمی مرتبت «صلی الله علیه وآلہ وسلم» این روز را بزرگترین عید مسلمانان تلقی نموده است.

مسئلیت ما در مقابل غدیر

تا چه اندازه جهان امروزی این عید عظیم الشأن را می‌شناسد؟ وقتی که می‌بینیم هیچ شناختی به این عید گرامی نیست و مردم آگاهی بایسته و شایسته از غدیر ندارند گناه بر گردن کیست؟ آیا گناه ما نیست؟ بنابر این، مسئلیت ما در مقابل خدای متعال و ملت اسلامی و مقابل این عید بزرگ چیست؟ کمترین وظیفه آن است که مفهوم غدیر را در میان جامعه رواج دهیم، هم چنان که بر ما لازم است تا غدیر را در همان منطقه وسامانی که هستیم رونق بدهیم. اگر ما حرکت نکنیم پس منتظر چه کسی هستیم؟

اگر به معرفی علی ابن ابی طالب علیه السلام در روز عید غدیر همت نگماریم، پس چه وقت زمان آن خواهد رسید؟ هر طور که باشد باید به تمامی جهانیان اعلام کنیم غدیر یعنی: حکومت فضل و مکارم، یعنی دولت عدل وداد، یعنی کرامت انسانی و سعادت او وزندگی خوش و رفاه و پیشرفت و تقدم و شکوفایی. معنای حقیقی غدیر همان است که حضرت به عمر بن خطاب بیان داشت حاکم و سردمدار باید از بیت المال همواره به گونه‌ای اقتصادی و خویشتن داری بر خود و بر ذی نفقة اش برداشته و مصرف نماید، زیرا رهبر همواره امانت دار اموال مردم است و نه چیز دیگر.

غدیر یعنی آن که خدای منان بر ولایت امر و حاکمان عدل مقرر نموده است تا خود را با ضعیفترین مردمان جامعه در خورد و خوراک و پوشاك وسواري ومسكن وازدواج وزندگي و ... همسان سازند.

در پایان

بر تمام ما مسلمانان واجب است تا از خود سؤال کنیم، مسئلیت ما در مقابل امیر المؤمنین و عید غدیر چیست؟ بر هر کسی به هر اندازه‌ای که وجودش، مذهب و ایمانش و توان مادی و جسمی اش به او اجازه می‌دهد شرعاً واجب است تا غدیر را در جامعه جامه عمل بپوشاند.

در پایان باید برای نشر مفاهیم غدیر و رواج دادن آن بر کل حیطه عالم و بشریت محروم و نگون بخت و پایمال شده به زیر ستم ظالمین، اقدام جدی به عمل آید.

از خداوند توفیق عمل به مقدار را خواهانیم. وصلی الله علیه محمد آلہ والطahرین. حسینیه و مؤسسه دار الحسین علیه السلام - تهران.

صفر المظفر ۱۴۲۳ هجری قمری

مصادر این کتاب

1. بحار الأنوار.

٢. مستدرک الوسائل.
٣. وسائل الشیعه.
٤. اصول کافی.
٥. شرح اصول کافی.
٦. شرح لمعه.
٧. مجمع الفائدہ.
٨. ذخیرہ المعاد.
٩. الحدائق الناظرہ.
١٠. کشف الغطاء.
١١. ریاض المسائل.
١٢. مستند الشیعه.
١٣. بصائر الدرجات.
١٤. تفسیر نور الثقلین.
١٥. تفسیر قرآن کریم.
١٦. نهج السعادۃ.
١٧. الشیعه فی أحادیث الفریقین.
١٨. نهج البلاغة.
١٩. الامام علی علیه السلام.
٢٠. مجموعه رسائل.
٢١. حیاء الامام الحسن علیه السلام.
٢٢. حیاء الامام الحسین علیه السلام.
٢٣. رسائل المرتضی.
٢٤. الصراط المستقیم.
٢٥. أصوات علی الصحیحین.
٢٦. دراسات فی الحديث والصحابیین.
٢٧. میزان الحکمة.
٢٨. ینابیع المودة.
٢٩. حیاء امیر المؤمنین علیه السلام عن لسانه
٣٠. منتهی المطالب.
٣١. تاریخ ابن عساکر.
٣٢. سنن نسایی.
٣٣. سنن کبری نسایی.
٣٤. کنز العمل.

۳۵. جامع البیان ابن جریر طبری.

۳۶. مستند ابی یعلی.

شناسنامه

نام: نسیمی از غدیر

اثر: سخنرانی حضرت آیت الله العظمی حاج سید صادق شیرازی «دام ظله» به مناسبت عید غدیر.

برگردان: محمد آخوند.

ناشر: سمیع

شابک:

چاپ: اول بهار ۱۳۸۱

تیراژ: سه هزار نسخه

پی نوشتها

- حضرت صادق؟ می‌فرمایند: «وهو عید الله الأکبر». شرح لمعه ج ۱ ص ۷۹۱. مجمع الفائد محقق اردبیل ج ۳ ص ۳۱. ص ۹۱. ذخیرة المعاد محقق سبزواری ج ۳ ص ۵۱۹، الحدائق الناظرة محقق بحرانی ج ۱۰ ص ۵۳۴. ج ۱۳ ص ۵۲۶. کشف الغطاء ج ۲ شیخ جعفر کاشف الغطاء ص ۳۲۴. ریاض المسائل ج ۱ ص ۳۲۶. ج ۵ ص ۴۵۹. ج ۱۰ ص ۴۸۵. مستند الشیعه ج ۱۰ محقق نراقی ص ۴۸۵.

- مائده، آیه ۳.

- نساء، آیه ۵۹.

- مائده، آیه ۶۷.

.... فلیشرق الحکم ولیغرب اما والله لا یصیب العلم الا من أهل بیت نزل علیهم جبریل.؟ بصائر الدرجات ص ۲۹. کافی ج ۱ ص ۴۰۰. شرح اصول کافی ج ۶ ص ۴۲۸. وسائل الشیعه شیخ حر عاملی ج ۲۷ ص ۶۹. ج ۱۸ ص ۴۷. مستدرک الوسائل ج ۱۷ ص ۲۷۴. بحار الأنوار ج ۲ ص ۹۱. ج ۴۶ ص ۳۳۵. تفسیر نور الثقلین ج ۱ ص ۳۴. تفسیر قرآن کریم ج ۳ ص ۲۷۷.

- چنانچه جوامع صنعتی و پیشرفت کوئی بشر را این گونه از خود بیخود کرده است.

- نهج السعادة ج ۴ ص ۳۳. مستدرک سفینه ج ۶ ص ۵۷۴.

- طمرين هو ثوب خلق. ارشاد مفید ج ۲ ص ۱۸۱. الطمر بكسر الطاء الثوب الخلق البالى يلبس ازاراً ورداً. الشیعه في أحاديث الفرقين ص ۵۶.

- قرصین.

- زیرا حضرت؟ می‌داند، در این روز تمامی مسلمانان از این ماده پروتئینی بهره کامل می‌برند.

- نهج البلاغه ج ۳ ص ۷۲، هواي ويقدوني جشعى إلى تخیر الاطعمة ولعل بالحجاز أو اليمامة من لا طمع له في القرص ولا عهد له بالشبع، أو أبیت مبطانا وحولى بطون غرثی وأکباد حری، ص ۷۲، هیهات أن یتخیر الاطعمة لنفسه والحال أنه قد يكون بالحجاز أو اليمامة من لا یجد القرص أی الرغيف ولا طمع له في وجوده لشدة الفقر ولا یعرف الشبع. مستدرک الوسائل ج ۱۶ المیرزا النوری ص ۳۰۱، نهج السعادة ج ۴ الشیخ محمودی، ص ۳۵، أتخیر الاطعمة اللذیذة لنفسی والحال أنه قد یكون بالحجاز أو اليمامة من لا یجد القرص أی الرغيف، ولا یعرف الشبع لشدة الفقر، وهیهات أن أبات وأنام مبطانا. الإمام على؟ أحمد الرحمنی الهمدانی ص ۶۱۶ ألف حديث في المؤمن، الشیخ هادی النجفی ص ۲۳، مجموعة الرسائل ج ۲ الشیخ لطف الله الصافی ص ۴۵۹، حیاة الإمام الحسین

? ج ۱ - الشیخ باقر شریف القرشی ص ۴۰۶، شرح النهج ۱۶ / ۳۶. حیاۃ الامام الحسن علیہ السلام ۱/۳۴۱.

- مائده، آیه ۵۵.

- آن حضرت در نامه‌ای که به عثمان بن حنیف نوشت:

اگر می خواستم می توانستم با عسل ناب و مغز گندم و لباس دیبا راه رفته ولی هیهات که نفسم بر من غلبه کند و حرص و آز مرا به غذاهای لذیذ بکشاند، در حالی که شاید در قلمرو کشور من در یمامه و حجاز کسی باشد، که امید قرص نانی نداشته و هر گز رنگ سیری را به چشم خود ندیده باشد، یا من در حالی که سیر بوده باشم به خواب شبانه روی کنم در حالی که اطراف من شکم‌های گرسنه و جگرهای تشنه باشد، چنان که شاعر در این باره می گوید: سپس این یک بیت شعر را سرود:
و حسبک داء أَنْ تَبَيَّنَ بِبَطْنِهِ وَحَوْلُكَ أَكْبَادَ تَحْنَ إِلَى الْقَدْ

همین درد تو را بس که در حال سیری بخوابی در حالی که اطراف تو کسانی باشند که با جگرهای تشنه کوزها را بر سر ببرند. آیا به همین دل خوش کنم که مرا امیر مؤمنان بخوانند در حالی که در ناملایمات زمانه با ایشان شریک نباشم، و در سختی‌های الگوی آنان نباشم؟ مرا نیافریده اند که تمام ذکر و همتش خوردن غذاهای لذیذ باشد، هم چنان حیوانی که در آغل مشغول خوردن علف می‌باشد، یا حیوانی که در صحرایها مشغول خوردن آشغال‌های روی زمین باشد... الإمام علی بی‌أبی طالب حاج شیخ احمد رحمانی همدانی ص ۷۳۹.

- رسائل المرتضی ج ۳ - الشیف المرتضی ص ۱۴۰، علی أن أعصی الله فی نملة أسلبها جلب شعيرة فألوکها ما قبلت ولا أردت. نهج البلاغة ج ۲ خطب الامام علی ? ص ۲۱۸، مستدرک الوسائل ج ۱۲ - المیرزا التوری ص ۹۸، - الصراط المستقیم ج ۱ - علی بن یونس العاملی ص ۱۶۳، - بحار الأنوار ج ۴۱ - العلامه المجلسی ص ۱۶۲ - بحار الأنوار ج ۷۲ ص ۳۶۰ - مستدرک سفینه البحار ج ۱۰ - الشیخ علی النمازی ص ۱۵۰ - نهج السعادة ج ۳ - الشیخ محمودی ص ۹۰ - الإمام علی - أحمد الرحمانی الهمدانی ص ۶۶۳ - أضواء علی الصحيحین - الشیخ محمد صادق النجمی ص ۲۲۶، - دراسات فی الحديث والمحدثین - هاشم معروف الحسینی ص ۱۰۵، - میزان الحكمۃ ج ۱ ص ۱۴۷ و ج ۲ ص ۱۷۷۱، ج ۴ - شرح نهج البلاغة ج ۱۱ ص ۲۴۵، أبو هریرة - السید شرف الدین ۸۵ - ینابیع المودة لذوی القربی ج ۱ - القندوزی ص ۴۴۲ - حیاۃ أمیر المؤمنین ؟ عن لسانه ج ۲، ص ۳۰۷. وغیره.
- انبیاء، آیه ۲۲.

- بد نیست به کتاب تلخیص امپاطوری عثمانی، حضرت آیت الله العظمی حاج سید محمد حسینی شیرازی قدس الله نفسه الزکیة مراجعته نمایید.

- احمد بن عبد الله طبری (۶۱۵ تا ۶۹۴ هجری) فقیه شافعی در مکه زاده و در همانجا دار فانی را وداع گفته است. کتاب های متعددی از وی بر جای مانده است. از جمله: الریاض النصرة، ذخائر العقبی فی مناقب ذوی القربی، شذرات الذهب. طبقات الشافعیة. السبط الشمین فی مناقب أمهات المؤمنین. الأعلام.

- علی بن محمد بن عبد الکریم بن عبد الواحد شیبانی جزری ابوالحسین عز الدین ابن الاثیر (۵۵۵ الی ۶۳۰ هجری قمری) مؤرخ از دانشمندان علم انساب و ادب می‌باشد. از وی کتاب های متعددی بر جای مانده است از جمله: الکامل، أسد الغابه فی معرفة الصحابة، تاریخ الدوّله الاتابکیه، الجامع الكبير، تاریخ الموصل می‌باشد. الأعلام. (متترجم)

- تاریخ اهل رده را می توانید در کتاب هایی هم چون: الانصار شریف مرتضی ص ۴۸۰. رسائل مرتضی شریف مرتضی ص ۴۸۰. خلاف شیخ طوسی ج ۵ ص ۳۵۵. المبوسط شیخ طوسی ج ۷ ص ۲۶۳ و ج ۸ ص ۷۱. الاقتصاد شیخ طوسی ص ۲۱۰. جستجو کنید. (متترجم).

- إن أبابکر أمر بتحريق أهل الردة و فعله خالد بن ولید بأمره. منتهی المطلب، ج ۲ علامه حلی ص ۹۰۹.

- لا تمثلاً بالبهائم، تهذيب الكمال المزى ج ٢٨، ص ١٩٨. تاريخ مدينة ابن عساكر ج ٥٩، ص ٢٤٤. سنن نسائي ج ٧ ص ٢٣٨، سنن كبرى نسائي ج ٣ ص ٧٢. مسنن أبي يعلى ج ١٢، ص ١٦٢. كنز العمال ج ١٥، ص ٣٨. محلى ابن حزم ج ٧ ص ٢٩٥. اياكم والمثله ولو بالكلب العقور. نهج البلاغه ج ٣ ص ٧٧. لا تمثلاً بأدمي ولا بهيمه، ميزان الحكمه ج ١ ص ٥٦٦. لا تمثلاً بقتيل، كافى ج ٥ ص ٧. لا تمثلاً بشيء. جامع البيان ابن حجر طبرى ج ٦ ص ٤٠٤. لا تمثلاً ولا تغدوا ولا تقتلوا وليداً ولا شيخاً كبيراً. شرح مسنن أبي حنيفة ملا على قاري ص ٣٦٥. جامع البيان ج ٢٦، ص ١١٩، با تغيير در لا تقتلوا - لا تغلوا. وغيره.
- اعراف، آيه ١٨.
- گرچه این بیان مطلب فقهی بایسته به نظر می‌رسد که زوجه یک چهارم ارث می‌برد، اگر برای متوفی شوهر فرزندی نباشد و یک هشتم نصیب همسر (زن) می‌شود، اگر برای متوفی فرزندی باشد
- نساء، آيه ١٢.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آيه ٤١)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام)؛ خدا رحم نماید بندهای که امر ما را زنده (و بربا) دارد ... علوم و دانشهاي ما را ياد گيرد و به مردم ياد دهد، زيرا مردم اگر سخنان نيكوي ما را (بى آنکه چيزى از آن کاسته و يا بر آن بيافزايند) بدانند هر آينه از ما پيروى (و طبق آن عمل) می کنند بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ١٥٩

بنيانگذار مجتمع فرهنگي مذهبی قائمیه اصفهان شهید آيت الله شمس آبادی (ره) يکي از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیهم السلام) و امام عصر (عجل الله تعالى فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ١٣٤٠ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهنند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ١٣٨٥ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آيت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف :دفاع از حريم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (كتاب الله و اهل البيت عليهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عame مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت عليهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شباهت منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعية در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشد.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزو و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه‌ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سه‌مراه
 ج) تولید نمایشگاه‌های سه بعدی، پانوراما، اینیمیشن، بازیهای رایانه‌ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...
 د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار‌های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه‌های ماهواره‌ای
 و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ‌گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۵۰۵۲۴۲۳۵)
 ز) طراحی سیستم‌های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...
 ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه‌های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش‌ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره‌های آموزشی ویژه عموم و دوره‌های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۲۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com

تلفن ۰۳۱۱-۲۳۵۷۰۲۳-۰۳۱۱ فکس ۰۳۱۱-۲۳۵۷۰۲۲ دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران (۰۳۱۱) ۰۴۵-۲۲۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده‌ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح‌های توسعه‌ای فرهنگی نیست، از این‌رو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشاء الله.

شماره حساب ۰۵۳۰۹۰۶۰۶۲۱، شماره کارت: ۰۶۲۱-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱ و شماره حساب شبا: ۰۵۳-۰۹۰۶۰۰۹۵۳

به نام مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام -: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسكري عليه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بیدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساكت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی

همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

www

برای داشتن کتابخانه های شخصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی
www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و بروای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۴۰۰۰ ۱۰۹

